

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Centru)

Jud. A. Catană

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:

L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vataman Boris,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vataman Boris către
Ministerul Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Vataman Boris și s-a casat hotărârea Judecătoriei
Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 22 iulie 2014, Vataman Boris a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Poliție Ialoveni al
Inspectoratului General de Poliție cu privire la încasarea restanțelor salariale pentru
munca prestată suplimentar, a penalității și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, a efectuat serviciul în organele afacerilor
interne, ultima funcție deținută fiind de inspector al SPR a CGP mun. Chișinău din
care a demisionat în legătură cu pensionarea. Astfel, conform ordinului Ministerului
Afacerilor Interne nr. 76 ef. din 26 martie 2010, a fost concediat din organele
afacerilor interne, cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor
Interne, cu achitarea indemnizației unice la concediere și a unei compensații bănești

pentru concediile neutilizate în perioada activității în organele și subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne.

Susține că anterior prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 532 ef. din 14 noiembrie 2008, a fost numit în funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă a Inspectoratului de Poliție Ialoveni, unde a activat până la 05 iunie 2009.

Conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 51 din 21 februarie 2001, care la acel moment reglementa activitatea Unităților de gardă din sistemul Ministerului Afacerilor Interne, în timpul serviciului diurn conducerea comisariatului de poliție urma să-i acorde întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnă cu durata: 6 ore - în trei schimburi și 4 ore - în patru schimburi. De asemenea, conform prevederilor acestui ordin întreruperile urmau a fi acordate în așa fel, încât în unitatea de gardă să se afle nu mai puțin de 2 lucrători, inclusiv unul titular.

Menționează că, conducerea comisariatului de poliție nu i-a acordat întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnă, deoarece din cauza organizării necorespunzătoare a serviciului în unitatea de gardă în permanență rămâneau doar inspectorul operativ de serviciu și ajutorul ofițerului operativ de serviciu, din acest motiv nu avea posibilitatea să i-a întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnei, întrucât în unitatea de gardă urma să se afle nu mai puțin de 2 lucrători. Mai mult ca atât, în orele de odihnă acordate la sfârșitul schimbului, era chemat la comisariat pentru a participa la orele de pregătire fizică și de luptă, la lecțiile din cadrul pregătirii profesionale la locul de serviciu și la ședințele operative, care aveau loc în zilele de joi ale fiecărei săptămâni aproximativ 4 ore (de la ora 800 și până la ora 1200 , iar uneori până la orele 1300).

Totodată indică că, a lucrat suplimentar normei stabilite 359 ore în perioada noiembrie 2008 - iunie 2009, pentru care urma să i se achite 5464,95 de lei; în lunile ianuarie 2009 și aprilie 2009 a lucrat 34 ore în zilele de sărbători pentru care urma să i se achite suplimentar 330,46 de lei.

Statuează că conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, urmează să fie achitată penalitatea pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 3688,90 de lei.

Relatează că conform ordinelor Comisariatului de Poliție raionul Ialoveni nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, a fost privat neîntemeiat de o parte din indemnizațiile lunare conform totalurilor activității la funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă al Secției organizare, analiză și control al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, care au fost stabilite și achitate cu derogare de la prevederile Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației militarilor, ofițerilor de informații și securitate, efectivului de trupă și corpului de

comandă angajați prin contract din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 186 din 20 februarie 2008.

Consideră că, din cauza privării de o parte din îndemnizațiile lunare conform totalurilor activității la funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă al Secției organizare, analiză și control al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, a fost prejudiciat material cu suma de 1244,31 de lei.

La 21 ianuarie 2011, Vataman Boris a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului de Poliție Ialoveni, prin care a solicitat să i se achite restanțele salariale și penalitatea în sumă de 10 398,16 de lei și modificarea ordinelor Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă. Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni cererea prealabilă a fost respinsă.

Ulterior, la 28 februarie 2011, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție, prin care a solicitat obligarea achitării restanțelor salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă și celor prestate în zilele de sărbători în sumă de 9153,85 de lei, penalitatea în sumă de 1244,31 de lei, în total 10 398,16 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 19 martie 2013, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă, deoarece a fost depusă împotriva pârâtului necorespunzător.

La 16 mai 2014 a depus cerere prealabilă în adresa Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție prin care în mod repetat a solicitat să i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele de sărbători și penalitatea în sumă de 10 398,16 de lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10 398,16 de lei.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/V-213 din 16 iunie 2014, cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare, deoarece a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, iar prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 7051 din 13 iunie 2014 a fost informat că, în baza art. 20 al Legii cu privire la petiționare cererea înaintată nu a fost reexaminată din considerente ca a fost depusă repetat.

Consideră că termenul de prescripție nu a fost omis, deoarece prin depunerea la 28 februarie 2011 acțiunii anterioare împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție cu privire la același obiect al acțiunii, curgerea termenului de prescripție a fost întrerupt, iar timpul care s-a scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de

prescripție extinctivă. Noul termen de prescripție a început să curgă din data intrării în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău prin care instanța de apel a dispus că, subiect de drept în acest litigiu este Ministerul Afacerilor Interne.

Consideră că prezenta acțiune este depusă cu respectarea termenului de prescripție extinctivă prevăzut de lege.

Solicită restabilirea în termenul de prescripție, obligarea Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție să modifice în privința sa ordinele Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele de sărbători în sumă de 9153,85 de lei penalitatea în sumă de 1244,31 de lei și prejudiciul moral în mărime de 10 398,16 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 a fost admisă parțial cererea depusă de Ministerul Afacerilor Interne privind încetarea procesului, fiind dispusă încetarea procesului civil la acțiunea depusă de Vataman Boris împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție cu privire la modificarea ordinelor Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă și încasarea din contul Comisariatului de Poliție Ialoveni a prejudiciului moral, deoarece nu poate fi examinată în mod repetat litigiul între același părți cu privire la același obiect și în baza acelorași temeuri asupra cărora există o hotărâre judecătorească rămasă definitivă (f.d. 83-85).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 89- 98).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de Vataman Boris, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 212-219).

La 12 martie 2018 Vataman Boris a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, invocând că acestea au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanței de apel și a instanței de fond privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vataman Boris către Ministerul Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată și tardivă.

La 23 aprilie 2018 Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință asupra recursului declarat de Vataman Boris la 12 martie 2018, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 noiembrie 2017, expedită în adresa părților la 19 decembrie 2017 (f.d 220), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participații la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost depus la 1 martie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vataman Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vataman Boris se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu